WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

Nr. 49 9 DECEMBER 1967
25 ct. p. w., losse nrs. 35 ct., België 5 fr.

Mickey Mouse
IK HEB OVERAL GEZOCHT, MAAR IK KAN ZE NIET VINDEN !
JONGENS ! HEBBEN JULLIE MIJN TROMMELSTOKKEN GEZIEN ?
NEE, OOM MICKEY !
DE OPTOCHT BEGINT OVER TWINTIG MINUTEN EN IK KAN ZE NERGENS VINDEN !
IK WEET NIET WAT IK MOET . . .
JOEHOE! PLUTO!
PLUTO
PLUTO
BOEM!

Hiawatha
HÉ, DAAR SLUIPEN GEMENE PAFWANG! WAT ZOEKEN DIE BIJ DE WIGWAM VAN DE MEDICIJNMAN?
GEDIPL. MEDICIJN MAN
DAT ZIJN NIET PLUIS!
BAF!
AU!
HIJ VERWEKKEN WÈL OPSCHUDDING!
GEDIPL. MEDICIJN MAN
OEF!
MEDICIJNMAN ZIJN VAST IN GEVAAR... MIJ MOETEN HEM HELPEN!
OEF! OEF!
GRUMF! UMF!

HIERBLIJVEN, JIJ!!
MIJ MOETEN NOG BELANGRIJKE BOODSCHAP DOEN...
DIE DOEN JIJ LATER MAAR 'NS!
EERST GAAN MIJ JOUW STAM VERSLAAN...
...DAAR HEBBEN MIJ HEEL SLIM GENIEPIG PLANNETJE VOOR!
GRMF!
GRMF!
HÉ? WAT ZIEN MIJ DÁÁR??
W-WAT? W-WAAR?
DAASMAZELEN! JIJ HEBBEN DAASMAZELEN!!
WAT ZIJN DAT?
DAASMAZELEN, ZIJN ZIEKTE HEEL GEVAARLIJK, HEEL BESMETTELIJK!
OCH, OCH, JIJ HEBBEN HET OOK AL!

JULLIE ALLEMAAL MEE-KOMEN NAAR SPREEKKAMER HELPEN MAAR EEN DING TEGEN DAASMAZELEN...

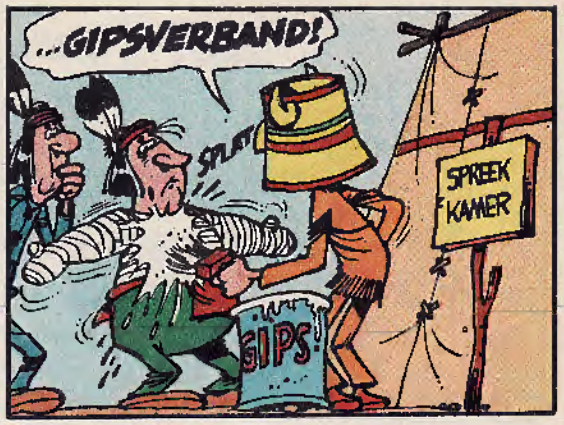
...GIPSVERBAND!
SPLAT
SPREEK KAMER
GIPS!

EN SPOEDIG..
ZO, NU HIER NOG EEN STRIKJE...
MOETEN WEL ERNSTIGE ZIEKTE ZIJN, DIE DAASMAZELEN! MEDICIJNMAN ZIJN ZO IJVERIG! HIJ ZIJN HELEMAAL VER-ANDERD!
JA, ZELFS ZIJN STEM ZIJN VERANDERD!
IPS

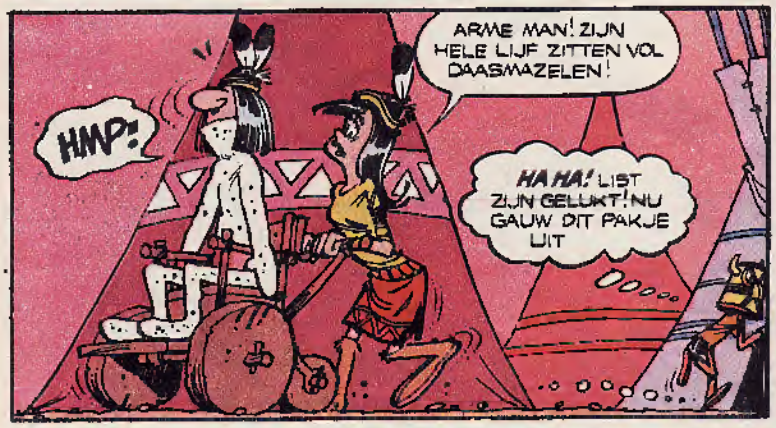
HMP!
ARME MAN! ZIJN HELE LIJF ZITTEN VOL DAASMAZELEN!
HA HA! LIST ZIJN GELUKT! NU GAUW DIT PAKJE UIT

EN NU GAAN MIJ PAFWANG-KRIJGERS HALEN OM WEERLOZE RONDBUIKEN TOT PUINPOEDER TE SLAAN!

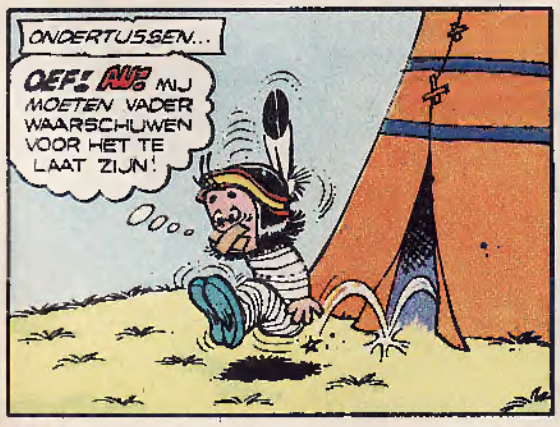
ONDERTUSSEN...
OEF! NU MIJ MOETEN VADER WAARSCHUWEN VOOR HET TE LAAT ZIJN!

UMF!
GRUMF!
JIJ NIET PRATEN-- UMF.. MET VOLLE MOND.. SLUMF.. HIAWATHA! ZIJN ONGEMANIERD!

PUMF!
TUMF!
LIEVE HEMEL! HEBBEN JIJ OOK AL DAASMAZELEN?

DAASMAZELEN BESTAAN NIET! WAREN LIST VAN VERKLEDE PAFWANG! STRAKS ZIJ GAAN ONS AANVALLEN!

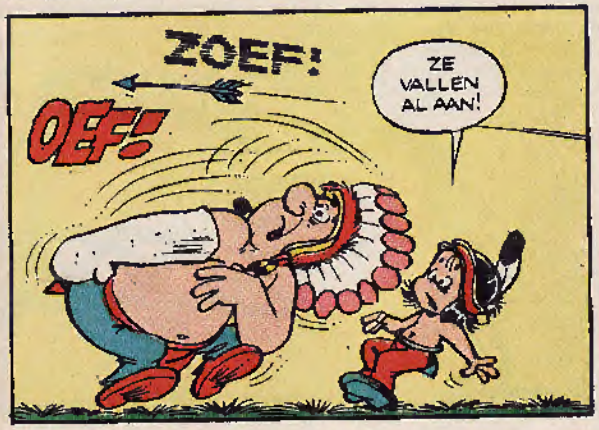
ZOEF!
OEF!
ZE VALLEN AL AAN!

DAÁR ZULLEN MIJ EENS EEN STOKJE VOOR STEKEN!
GEEN STOKJE; GIPSEN ARM!

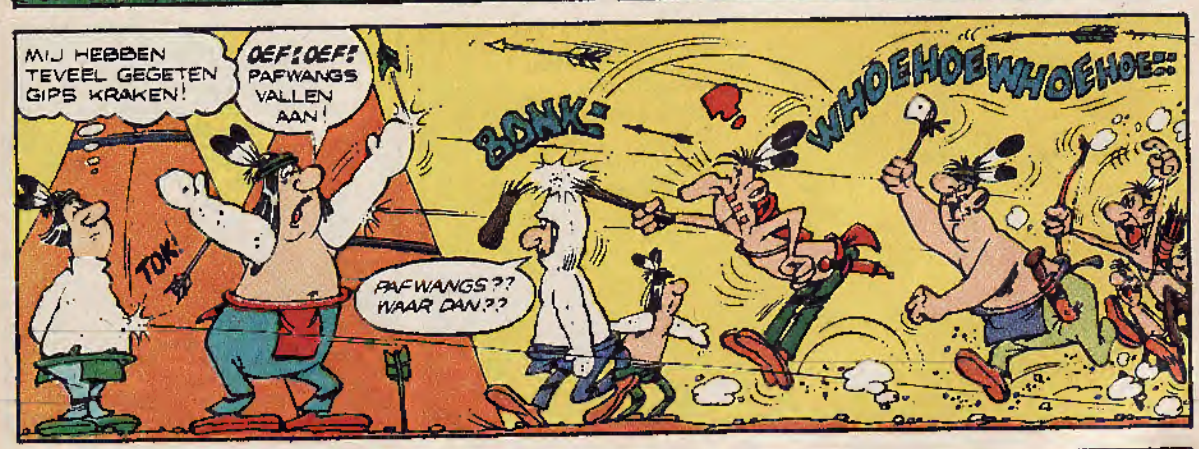
MIJ HEBBEN TEVEEL GEGETEN GIPS KRAKEN!
OEF! OEF! PAFWANGS VALLEN AAN!
TOK!
BONK!
WHOEHOE WHOEHOE!!
PAFWANGS?? WAAR DAN??

OEF! OEF! ELLENDIGE RONDBUIKEN ZIJN ONKWETSBAAR!

MAAR JIJ NIET!!
BAF!
ARRRG

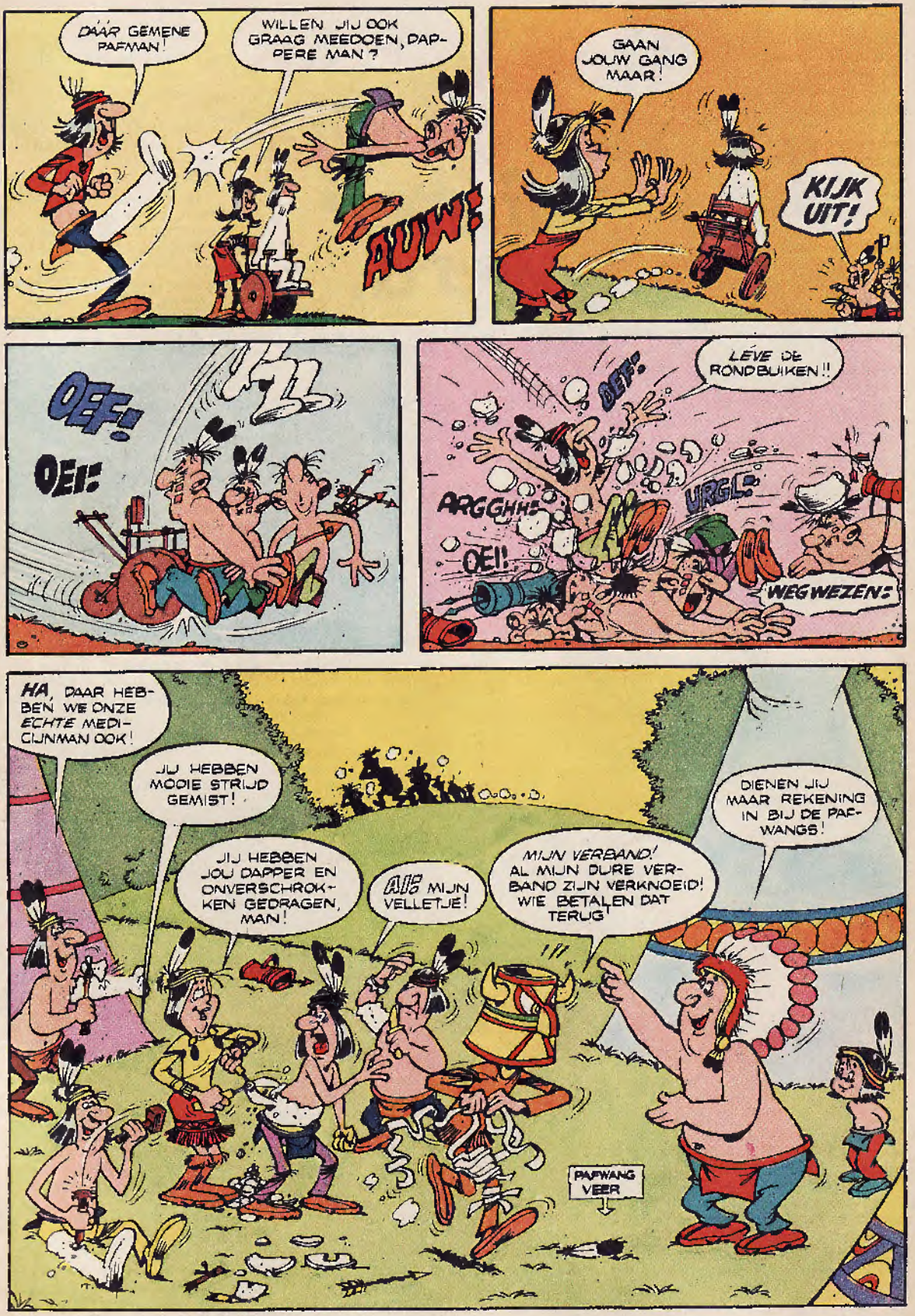
DAAR GEMENE PAFMAN!
WILLEN JIJ OOK GRAAG MEEDOEN, DAPPERE MAN?
AUW!
GAAN JOUW GANG MAAR!
KIJK UIT!
OEF!
OEI!
LEVE DE RONDBUIKEN!!
OEF!
ARGGHH!
URGL
OEI!
WEGWEZEN!
HA, DAAR HEBBEN WE ONZE ECHTE MEDICIJNMAN OOK!
JIJ HEBBEN MOOIE STRIJD GEMIST!
JIJ HEBBEN JOU DAPPER EN ONVERSCHROKKEN GEDRAGEN, MAN!
AIE MIJN VELLETJE!
MIJN VERBAND! AL MIJN DURE VERBAND ZIJN VERKNOEID! WIE BETALEN DAT TERUG!
DIENEN JIJ MAAR REKENING IN BIJ DE PAFWANGS!
PAFWANG VEER

Hoe het nog net op tijd winter werd.

,,Brrrrr," zei Cornelis toen hij het puntje van zijn neus boven de stapeldekens uitstak. ,,Vandaag begint de winter." Hij rilde verder en wilde zich nog een keer lekker omdraaien. Maar — er was iets bijzonders. ,,Brrr?" deed Cornelis verbaasd. ,,Waarom? Ik heb het eigenlijk helemaal niet koud." Met een sprong stond hij naast zijn bed. Voor alle zekerheid opende hij de gordijnen. Uitbundig vielen duizenden zonnestraaltjes de slaapkamer binnen. De kabouter krabde zich uitgebreid op zijn bol, omdat hij er niets meer van snapte. ,,Ik zal toch niet per ongeluk iedere dag twee blaadjes van de kalender hebben gescheurd." Toen hij op de kalender wilde kijken, zag hij er nergens een hangen. Dat is ook zo — dacht hij — ik heb de blaadjes gebruikt om er matjes van te vlechten. Dus vroeg hij bet aan de merel, die in de boom voor zijn deur bet hoogste lied zat te zingen. ,,Tjilp," floot de vogel. ,,Ik dacht het ook, tjierelieeeepieeeep."

Zo begon het allemaal.
Eerst dacht iedereen dat de mooie dag een afscheidscadeautje van de herfst was. Maar het bleef de hele week van dat prachtige weer.
Op zaterdag ontmoette Cornelis de beer Umpie bij de kruidenier. Toen die zijn zonnebril afzette, keken een paar nijdige ogen de kabouter aan.
,,KNOR!" Zo begroette Umpie Cornelis. En meteen daarop volgde een gaap die ongeveer tien minuten duurde. ,,Hoe is het ermee?" vroeg Cornelis opgewekt.
„Slecht," zei Umpie uit de grond van zijn hart. (En weer zo'n enorme geeuw.) ,,Ik ben maar uit het hol weggelopen," zei hij. ,,Het is er gewoon niet uit te houden van de hitte. De hele familie is kilometers uit zijn humeur."
Cornelis trok verbaasd zijn wenkbrauwen op. Haastig legde Umpie uit: ,,De hele familie is verleden week bij elkaar gekomen om gezamenlijk de winter door te brengen. Maar met dit hete weer komt er van een winterslaap niks terecht. En opa wordt zo verschrikkelijk lastig. Dan ligt hij op zijn ene zij en dan weer op zijn andere. Bah."
„Een beker warme melk drinken," raadde Cornelis aan. Toen Cornelis met een tas vol boodschappen weer naar huis ging, kwam hij de eekhoorn Ebenezer tegen. Hij zat treurig voor zich uit te staren. ,,Wat mankeert jou?" vroeg Cornelis verbaasd aan de anders zo opgewekte eekhoorn.
„Ik denk aan Sinterklaas," snifte hij. ,,Want dit jaar kan ik niks krijgen. Ik had dus helemaal niet zo ongezamenlijk braaf hoeven te zijn."
,,Hè?" deed Cornelis verwonderd.
,,Want zie je," legde Ebenezer langzaam uit, ,,als je wat wilt krijgen, moet je een liederdje zingen. En ik ken alleen (hij zong):
Sinterklaasje zet je schoentje op de stoomboot,
Nu het weer zóóóó lelijk is,
En het paard in de schoorsteen klopt.
Maar als het op vijf december nog steeds mooi weer is, kan ik toch zeker niet van lelijk weer zingen, want je mag niet jokken, omdat. . ."
Wat hij verder wilde zeggen, had hij niet onthouden en daarom begon hij maar te huilen. Cornelis troostte de eekhoorn. Toen die wat gekalmeerd was, zei de kabouter peinzend: „Ik begin zo langzamerhand ook te geloven dat het niet helemaal pluis is met het weer. Hier komt een hoop ellende van. Let maar op mijn woorden." Ebenezer knikte. ,,Je hebt ongezamenlijk groot gelijk."
,,Wie zou," vroeg Cornelis, „eigenlijk het weer maken? Wacht es — heb jij toevallig een telefoonboek, Ebenezer?" Dat had hij. Cornelis bladerde er een tijdje in, toen zei hij: ,,Hebbes. Joris WEERMAN, weermaker. Hij heeft geen telefoon, maar zijn adres staat hier wel: Diep In De Hoge Berg. Kom Ebenezer, we gaan ernaar toe."
Cornelis haalde zijn fiets uit de schuur en Ebenezer mocht mee in het bakje. Het duurde een paar uur voordat ze bij de Hoge Berg kwamen. Cornelis zette zijn fiets op slot, haalde zijn baard uit de knoop en belde. Tien minuten later werd er open gedaan door een dame met rood behuilde ogen. ,,Goedenmiddag," zei Cornelis, „woont hier meneer Joris Weerman?"
De dame knikte. „Ja. Ik ben mevrouw Weerman." ,,Mevrouw WeerMAN?" vroeg Ebenezer verbaasd. ,,Ongezamenlijk tiepjes. Bent u dan niet meneer WeerVROUW?" Maar toen snapte hij er zelf ook niks meer van en dus hield hij zijn mond.
,,Tja," begon Cornelis aarzelend, ,,we komen informeren naar het weer, dat de laatste tijd een beetje vreemd doet."
Ze mochten binnenkomen. En het duurde inderdaad tien minuten voordat ze in een schemerduistere kamer kwamen. Ebenezer, die hier niet zo goed kon zien, tuurde wat rond en zei toen tegen mevrouw Weerman: „Uw geranium staat er ongezamenlijk goed en fleurig bij, mefroi. Maar waarom ligt ie in bed?" Mevrouw Weerman begon opeens beel hard te hnilen. „Neeeeee. Dat is mijn mannnnnn. Hij heeft een zware kou opgelopen en nn moet hij zweten van de dokter. En hij heeft ook nog keelpijn. Zo erg dat de lieverd helemaal niet kan praten."
Toen mevrouw Weerman een schemerlamp aanknipte, zagen ze een klein mannetje in een groot bed liggen. Hij had een vuurrood hoofd en droeg twaalf wollen doeken. Toen begon Cornelis er iets van te begrijpen.
,,Verleden week zaterdag had het winter moeten worden," begon mevrouw Weerman te vertellen. ,,Maar mijn man mocht zijn bed niet uit en ik wist niet precies welke kist ik moest nemen. Ziet u, elk seizoen heeft een eigen kist met een bepaalde kleur. Mijn man kon niks zeggen en nou heb ik de verkeerde opengemaakt."
„Kieper ze dan allemaal tegelijk het raam uit," stelde Ebenezer voor. Maar dat kon natuurlijk ook niet. Intussen dacht Cornelis heel diep na. Hij haalde een stukje papier en een ballpoint uit zijn zak. En hij schreef: — Welke kleur heeft de winterdoos?
Dat gaf hij aan meneer Joris. Die schreef er met grote bibberige letters onder: — W I T!!!!
„U ziet het," zei Cornelis triomfantelijk.
Mevrouw Weerman begon te lachen. ,,Oh wat ben ik u dankbaar. Ik ga het meteen in orde maken."
,,Piepiep," deed mijnheer Weerman opgewonden.
„Wilt u nog een paar uurtjes wachten?" vroeg Cornelis. ,,Dan zijn wij weer thuis. We hebben namelijk geen jas bij ons."
En dat beloofde mevrouw Weerman.
Tegen de avond plofte Cornelis met de krant in zijn luie stoel. Toen hij even later opkeek, zag hij dat de eerste sneeuw zachtjes begon te vallen. En voor het eerst in zijn leven zei hij: ,,Gelukkig!"

door Jaap de Jong
Illustratie: Jan van der Voo

Oma Duck die goeie ouwe tijd

AAH, DIE BOERDERIJ! DAT WAS PAS EEN LEVEN... HOUTHAKKEN, KOEIEN MELKEN, AL DIE KARWEITJES DEDEN WE MET PLEZIER EN DAARNA ZATEN WE IN DE KEUKEN BIJ HET KNAPPENDE VUUR EN ATEN EIGENGEMAAKTE WORST MET HUTSPOT!
EN DAN TE BEDENKEN DAT DAT LIEVE OMAATJE DUCK NOG STEEDS OP DE BOERDERIJ WOONT WAAR ALLES NOG NET ZO IS ALS VROEGER!
DOE HET HUIS MAAR OP SLOT, NEEF! SLUIT DE ELEKTRICITEIT MAAR AF! IK GA TERUG NAAR DE BOERDERIJ EN NAAR OMA!
GUNST, OOM DAGOBERT, WILT U DAT HEUS?
NATUURLIJK WIL IK DAT! GA MAAR GAUW MIJN KOFFER PAKKEN, DAN ZAL IK OMA INTUSSEN SCHRIJVEN DAT IK KOM!
OH, GOED HOOR!
OP DE BOERDERIJ...
DE BOERDERIJ IS EEN STUK OPGEKNAPT! SINDS IK ELEKTRICITEIT HEB! STEL JE VOOR: VROEGER WERKTE IK ME HET EELT OP M'N VINGERS EN NU HOEF IK MAAR EEN KNOP IN TE DRUKKEN!
MIJN ELEKTRISCHE KLOK ZEGT DAT HET TIJD IS VOOR HET ETEN, DUS DRUK IK GEWOON OP DE KNOP ZODAT MIJN KANT-EN-KLAAR-MAALTIJD VAN DE ELEKTRISCHE DIEPVRIESKAST IN DE ELEKTRISCHE OVEN GLIJDT!
EN NU ZET IK LEKKER DE T.V. AAN EN WACHT TOT HET ETEN WARM IS!

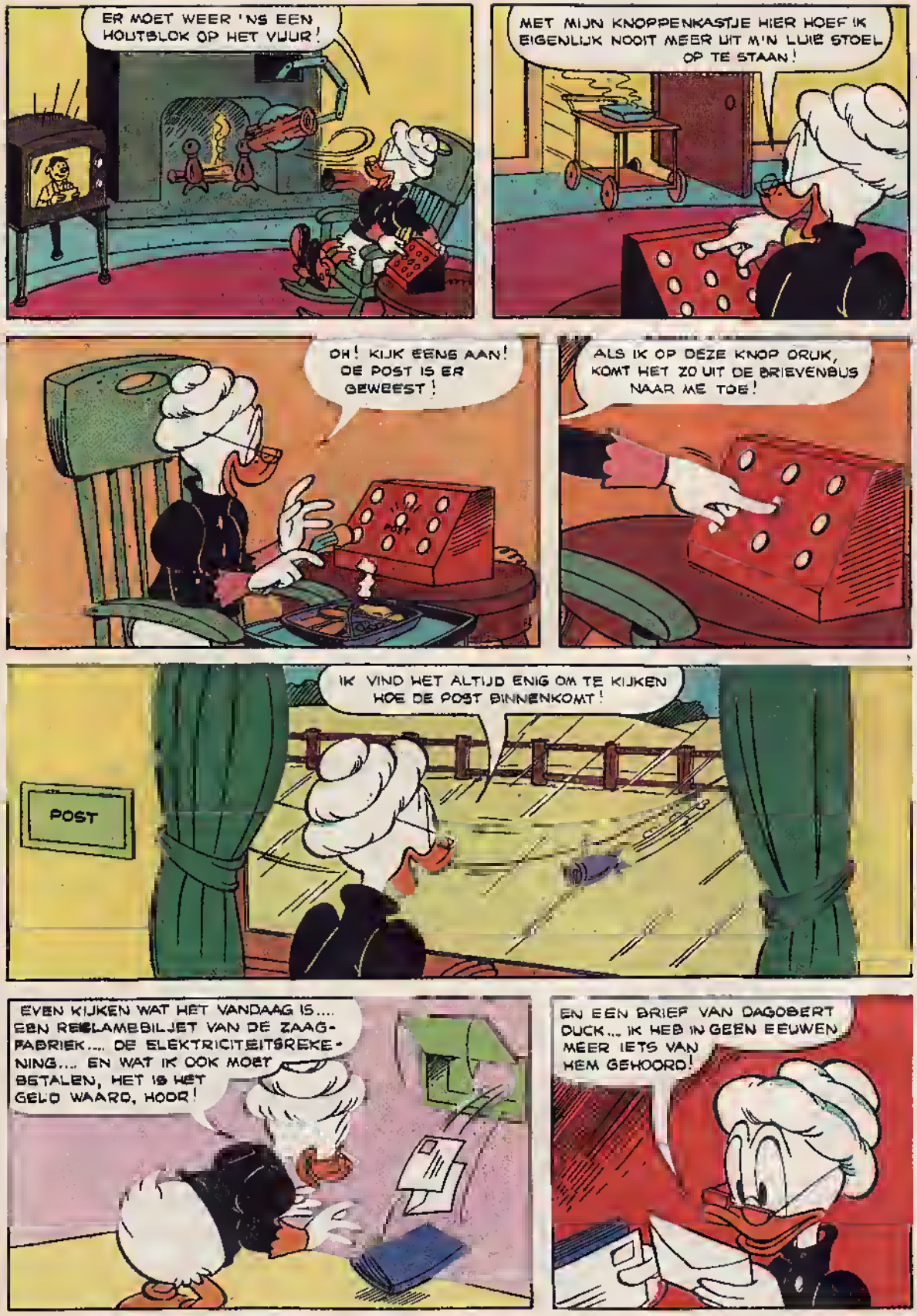
ER MOET WEER 'NS EEN HOUTBLOK OP HET VUUR!
MET MIJN KNOPPENKASTJE HIER HOEF IK EIGENLIJK NOOIT MEER UIT M'N LUIE STOEL OP TE STAAN!
OH! KIJK EENS AAN! DE POST IS ER GEWEEST!
ALS IK OP DEZE KNOP DRUK, KOMT HET ZO UIT DE BRIEVENBUS NAAR ME TOE!
POST
IK VIND HET ALTIJD ENIG OM TE KIJKEN HOE DE POST BINNENKOMT!
EVEN KIJKEN WAT HET VANDAAG IS.... EEN REKLAMEBILJET VAN DE ZAAGFABRIEK.... DE ELEKTRICITEITSREKENING.... EN WAT IK OOK MOET BETALEN, HET IS HET GELD WAARD, HOOR!
EN EEN BRIEF VAN DAGOBERT DUCK... IK HEB IN GEEN EEUWEN MEER IETS VAN HEM GEHOORD!

ZO, IK ZET DE ELEKTRISCHE SCHOMMELSTOEL AAN EN DAN ZAL IK EENS KIJKEN WAT HIJ SCHRIJFT!
KLIK

" LIEVE OMA" IK KOM TERUG NAAR DE BOERDERIJ WAAR GEEN MODERNE GEMAKKEN ZIJN EN VOORAL GEEN ELEKTRICITEIT. IK WIL WEER LEVEN NET ZO ALS VROEGER IN DIE GOEIE OUWE TIJD! VEEL LIEFS VAN DAGOBERT!

OH! DUS HIJ WIL TERUG NAAR DE GOEIE OUWE TIJD, HÈ?

NOU, HET GEEFT EEN HOOP EXTRA WERK, MAAR IK ZAL ER VOOR ZORGEN DAT HIJ Z'N ZIN KRIJGT!

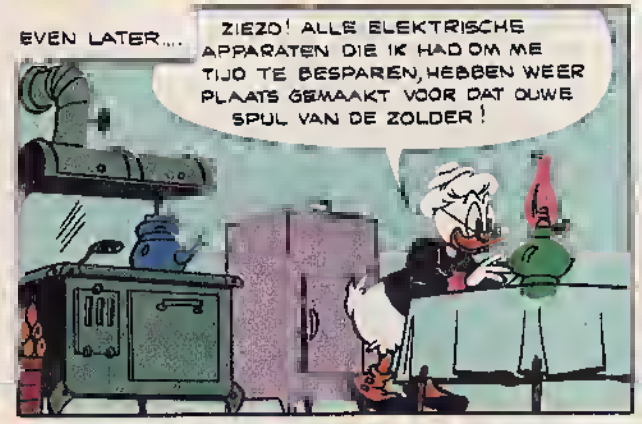
EVEN LATER....
ZIEZO! ALLE ELEKTRISCHE APPARATEN DIE IK HAD OM ME TIJD TE BESPAREN, HEBBEN WEER PLAATS GEMAAKT VOOR DAT OUWE SPUL VAN DE ZOLDER!

MIJN AUTOMATISCHE MELKMACHINE HEB IK VERSTOPT!

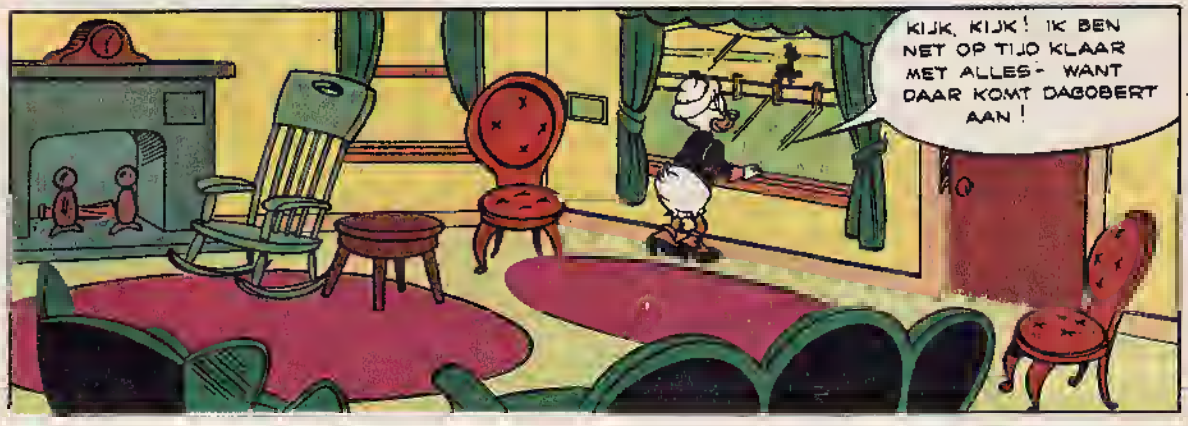
KIJK, KIJK! IK BEN NET OP TIJD KLAAR MET ALLES - WANT DAAR KOMT DAGOBERT AAN!

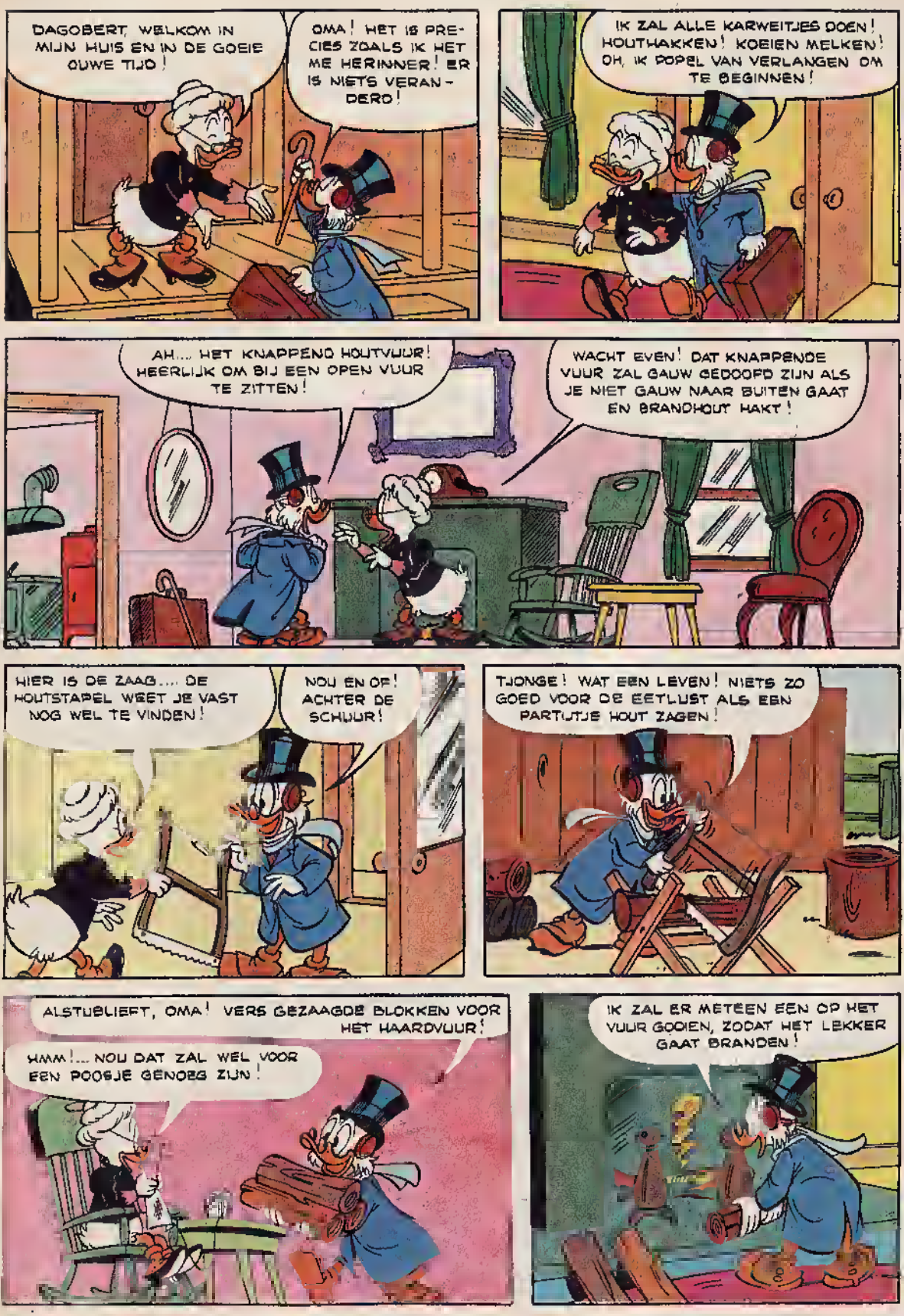
DAGOBERT, WELKOM IN MIJN HUIS EN IN DE GOEIE OUWE TIJD!
OMA! HET IS PRECIES ZOALS IK HET ME HERINNER! ER IS NIETS VERANDERD!
IK ZAL ALLE KARWEITJES DOEN! HOUTHAKKEN! KOEIEN MELKEN! OH, IK POPEL VAN VERLANGEN OM TE BEGINNEN!
AH... HET KNAPPEND HOUTVUUR! HEERLIJK OM BIJ EEN OPEN VUUR TE ZITTEN!
WACHT EVEN! DAT KNAPPENDE VUUR ZAL GAUW GEDOOFD ZIJN ALS JE NIET GAUW NAAR BUITEN GAAT EN BRANDHOUT HAKT!
HIER IS DE ZAAG.... DE HOUTSTAPEL WEET JE VAST NOG WEL TE VINDEN!
NOU EN OF! ACHTER DE SCHUUR!
TJONGE! WAT EEN LEVEN! NIETS ZO GOED VOOR DE EETLUST ALS EEN PARTIJTJE HOUT ZAGEN!
ALSTUBLIEFT, OMA! VERS GEZAAGDE BLOKKEN VOOR HET HAARDVUUR!
HMM!... NOU DAT ZAL WEL VOOR EEN POOSJE GENOEG ZIJN!
IK ZAL ER METEEN EEN OP HET VUUR GOOIEN, ZODAT HET LEKKER GAAT BRANDEN!

HMM! HEERLIJK! DIT IS NOG 'NS LEVEN! IK HEB HONGER GEKREGEN ALS 'N WOLF! WAT KRIJGEN WE TE ETEN, OMA?
NIETS, ALS JE NIET NAAR BUITEN GAAT EN HOUTJES HAKT VOOR HET FORNUIS!
UH.... NATUURLIJK, OMA!
OEF! IK KAN ME NIET HERINNEREN DAT HET LEVEN OP DE BOERDERIJ ZO ZWAAR WAS!
NOU JA, ZO'N MAALTIJD VAN OMA MAAKT ALLES WEER GOED.... MISSCHIEN KRIJGEN WE WEL GEBRADEN KIP MET EIGEN GEBAKKEN APPELTAART!
I-IS HET ETEN NOG NIET KLAAR, OMA?
NATUURLIJK NIET! DOE DAT HOUT MAAR IN DE HOUTKIST EN GA WATER UIT DE PUT HALEN, VUL DE LAMPEN EN GA DE VARKENS VOEDEREN!
LATER...
KLAAR, OMA.... MAG IK NU GAAN ZITTEN?
NATUURLIJK!
ZODRA JE DE KOE HEBT GEMOLKEN, DE EIEREN GERAAPT HEBT EN DE ANDERE KARWEITJES HEBT OPGEKNAPT!
HUH?

HEEL WAT KARWEITJES LATER....

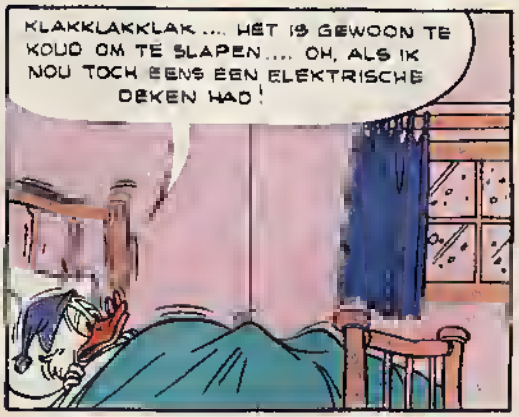

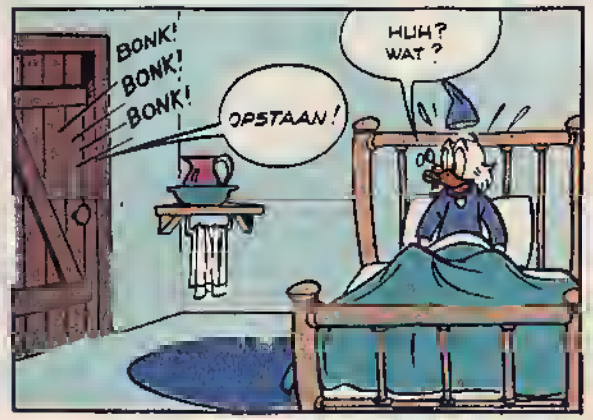

WAT IS ER AAN DE HAND OMA? WAAROM MAAKT U ME MIDDEN IN DE NACHT WAKKER?
WAT BEDOEL JE? IK HEB JE UIT LATEN SLAPEN! OVER EEN PAAR UUR IS HET DAG!
EN NIET TREUZELEN, HOOR! OPSCHIETEN EN JE AANKLEDEN... ER IS WERK AAN DE WINKEL!
J-JA OMA!
HET HEEFT VANNACHT GESNEEUWD! DUS JE MOET HET PAD SCHOONVEGEN VOORDAT JE DE KOE KUNT GAAN MELKEN, HOUT HAKKEN EN VARKENS VOEDEREN!
M-MAAR DAT HEB IK GISTERAVOND AL GEDAAN!
JA, GISTEREN- MAAR DAT IS VANDAAG NIET! SCHIET MAAR GAUW OP!
VIER UUR LATER...
A-ALLES IS K-KLAAR, OMA!... MAG IK NU ONTBIJTEN?
JA HOOR, DAGOBERT, IK BEN ZO KLAAR!
EN TERWIJL IK BEZIG BEN MET DE PANNEKOEKEN, HEB JIJ NET EVEN TIJD OM DE POST TE GAAN HALEN!
W-WAAR VANDAAN?
VAN DE BRIEVENBUS.... 'T IS MAAR EEN PAAR HONDERD METER!
EEN PAAR H-HONDERD METER? DOOR DIE SNEEUW?

DE POST? DAT IS HET! IK GA MEZELF EEN BRIEF SCHRIJVEN!

HAHA! DUS HIJ KNIJPT ER NU AL TUSSEN UIT!... HIJ IS NOG SLAPPER DAN IK DACHT!

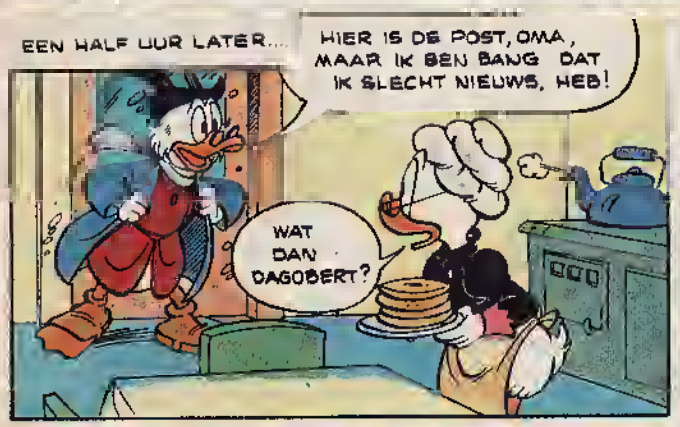
EEN HALF UUR LATER...
HIER IS DE POST, OMA, MAAR IK BEN BANG DAT IK SLECHT NIEUWS, HEB!
WAT DAN DAGOBERT?

IK... IK HEB NET DEZE DRINGENDE BRIEF GEKREGEN.... IK MOET TERUG OM ME MET EEN BELANGRIJKE ZAAK BEZIG TE HOUDEN!
WAT JAMMER NOU! EN JE GENOOT NET ZO VAN DIE GOEIE OUWE TIJD!

DAG DAGOBERT! KOM MAAR GAUW TERUG... ER LIGGEN HEEL WAT KARWEITJES OP JE TE WACHTEN!
EH.... DAT ZAAKJE KAN ANDERS HEEL WAT TIJD IN BESLAG GAAN NEMEN.... MISSCHIEN IS HET NIET OP ME WACHT!

OEF! GELUKKIG, DAT IS VOORBIJ! DIE GOEIE OUWE TIJD HAD NIET VEEL LANGER MOETEN DUREN!

TJONGE! DAAR KOMT DE TREIN NET AAN! WAT ZAL IK BLIJ ZIJN ALS IK THUIS BEN! IK ZAL NOOIT MEER KLAGEN OVER EEN ELEKTRICITEITSREKENING!

MAAR OMA DAN? IK HEB DAT ARME OUDE MENSJE ACHTERGELATEN MET AL DIE KARWEITJES DIE ZE NU ZELF OP MOET KNAPPEN.... IK MOEST ME EIGENLIJK SCHAMEN!
INSTAPPEN ALLEMAAL!
NOU JA .... VOORDAT IK KWAM, HEEFT ZE HET OOK ALLEEN MOETEN DOEN... WAAROM ZOU ZE HET DAN NU NIET KUNNEN?
ZEG MENEER, WAT BEN JE VAN PLAN? RIJ JE MEE OF NIET?
NEE! GEEF HIER! IK MOET TERUG NAAR OMA!
EVEN LATER...
KOM MAAR BINNEN, WIE JE DAN OOK BENT. IK HEB DE DEUR AUTOMATISCH OPENGEDAAN!
BONK! BONK!
OMA!
DAGOBERT!
U HOEFDE DIE OUDERWETSE KARWEITJES HELEMAAL NIET TE DOEN.... U BENT VAN ALLE MODERNE GEMAKKEN VOORZIEN!
NATUURLIJK, DAGOBERT! JIJ WILDE TOCH TERUG NAAR DIE GOEIE OUWE TIJD! IK NIET!
EN ZO...
NOU, DAGOBERT IK BEN WERKELIJK BLIJ DAT JE NOG EEN POOSJE BIJ ME OP DE BOERDERIJ BLIJFT LOGEREN!
IK OOK, OMA! HET IS HEERLIJK OM JE DIE GOEIE OUWE TIJD TE HERINNEREN, MAAR GEEF MIJ DIE GOEIE NIEUWE TIJD MAAR!

ditjes en datjes van Disneyland

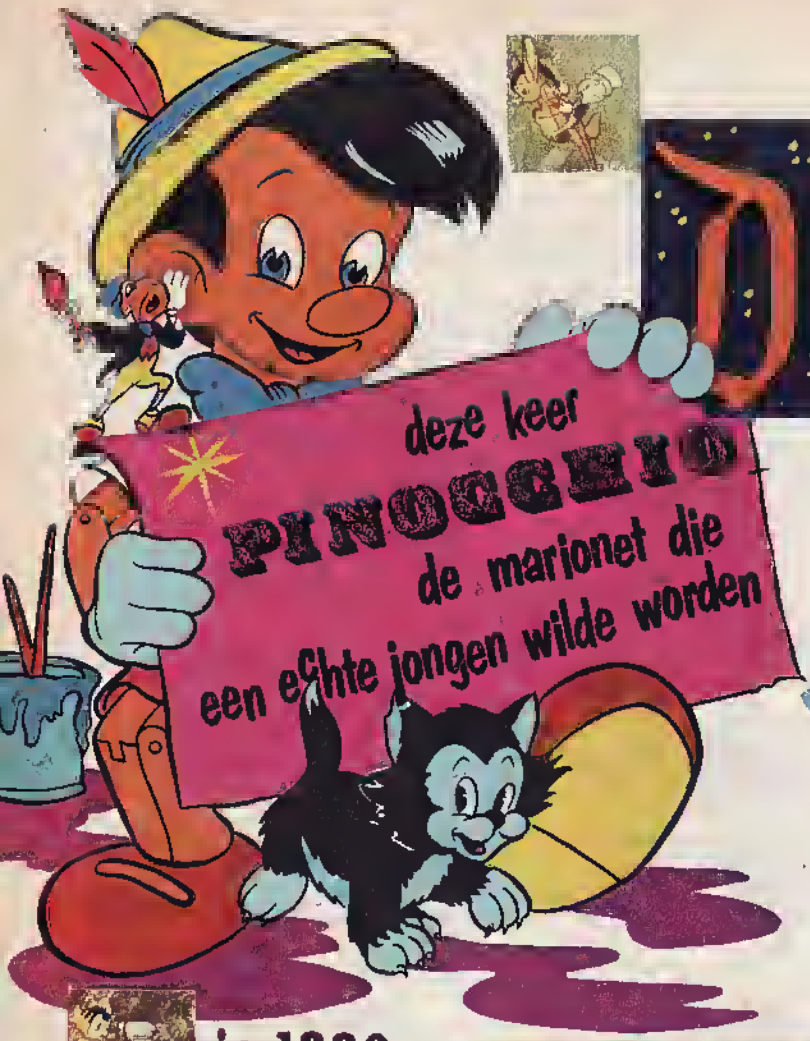

Na zijn succes met Sneeuwwitje maakte Walt Disney een nieuwe film: Pinocchio. Het is het verhaal van de oude houtsnijder Ghepetto, die op een avond een prachtige marionet maakt. Hij noemt hem Pinocchio. 's Nachts wordt het houten manneke door de Blauwe Fee tot leven gewekt. Hij krijgt een geweten: Japie Krekel. De oude Ghepetto is dolblij met zijn houten „zoontje" en stuurt hem naar school. Op weg daarheen valt Pinocchio in handen van Jantje Fatsoen en Gideon de Kater, die hem eerst aan het marionettentheater van Stromboli verkopen, en hem later naar Pleziereiland sturen, waar kleine jongetjes in werkezels worden veranderd. Ghepetto is Pinocchio intussen gaan zoeken en belandt daarbij in de buik van de walvis Monstro. Daar vindt Pinocchio, die weg is gelopen van het Pleziereiland, hem. Hij stookt een vuurtje in de maag van de walvis en het beest spuwt Pinocchio en Ghepetto uit. Als ze eindelijk aan land komen, lijkt het of Pinocchio verdronken is, maar de fee heeft hem voor zijn goede daad beloond... en hem in een levensecht jongetje omgetoverd!

in 1880...

schreef de Italiaanse auteur Carlo Lorenzini onder de schuilnaam C. Collodi zijn verhaal „Le adventure di Pinocchio", dat werd geplaatst in het kindertijdschrift „Giornale de bambini". Het had op de hele wereld succes!

Een animator (de man die de bewegingen tekent) maakt een scène met Japie Krekel.

een klein boefje

Walt Disney bracht in het oorspronkelijke verhaal van Collodi enkele wijzigingen aan. Pinocchio was n.l. een klein boefje zonder één goede karaktereigenschap, die zelfs zijn geweten, de wijze krekel, doodmaakte! Disney maakte van Pinocchio een figuurtje dat wel verkeerde dingen deed, maar meer omdat hij geen besef had van goed en kwaad dan uit boze opzet. Het geweten, 't krekeltje „Jiminy Cricket" (Japie Krekel) bleef leven en verscheen ook later nog in vele strips!

8 juli 1949

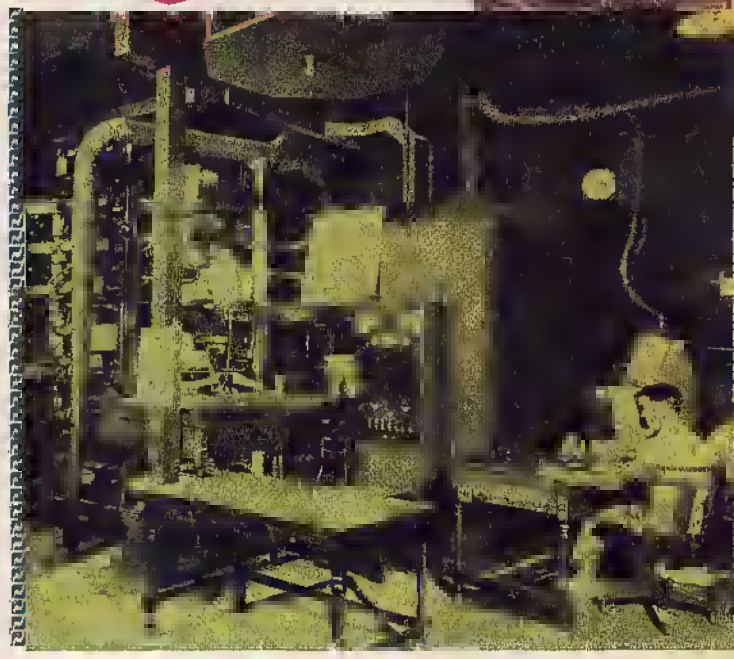

Kort voor het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog kwam er één kopie van de film Pinocchio naar Nederland, die alleen in besloten kring werd vertoond. In de oorlog waren de kopieën plotseling op geheimzinnige wijze verdwenen, en pas in 1949 kwamen ze weer boven water. Op 8 juli van dat jaar vond de eerste openbare vertoning in ons land plaats, en de film werd ook hier een groot succes. De Nederlandse tekst werd gesproken door bekende acteurs als: Cruys Voorberg, Enny Meis-de Leeuwe, Frits van Dijk, Louis van Gasteren, Jan Retèl, Ko van Dijk en de twaalfjarige Frits Waterman in de rol van Pinocchio. De plaat met het Amerikaanse filmgeluid is verkrijgbaar als: Disneyland nr. DQ 1202. Liedjes hieruit als: „When you wish upon a star" werden heel bekend.

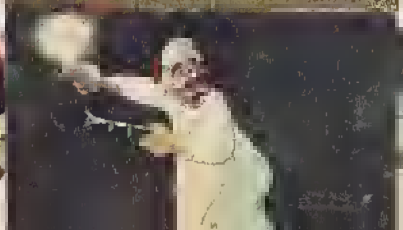

de multiplane-camera

De Disney-technici ontwierpen in 1930 een heeleigen camerasysteem: de „muttiptane camera" (multiplane wil zeggen: met meer platen). Bij de vervaardiging van Pinocchio werkte hij perfect, en kon men er prachtige diepte-effecten mee bereiken. De multiplanecamera is een grote stellage, waarin op verschillende hoogtes tekeningen aangebracht kunnen worden en waarboven de camera hangt. Zo kun je je getekende decor toch in tagen opbouwen: eerst bijv. de daken van huisjes, op de tweede plaat huisjes, op de derde plaat het huisje van Ghepetto en op de vierde plaat een berglandschap. Als je nu de camera door deze platen naar beneden laat zakken, krijg je het idee dat je het „beeld inrijdt".

DE SMURFJES IN DE LANGE

De smurfjes hebben hun voorraad binnen; de winter kan komen! Hij komt dan ook, compleet met een dik pak sneeuw, en brengt een heleboel verkouden neuzen. . .

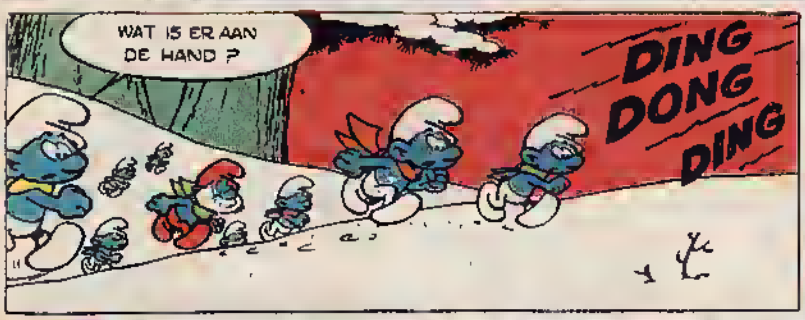

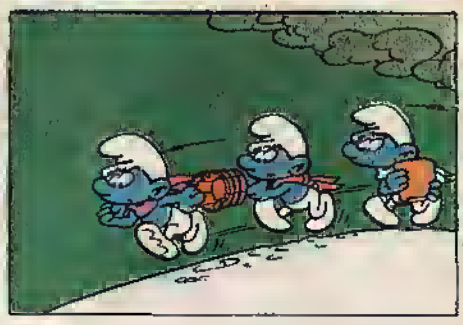

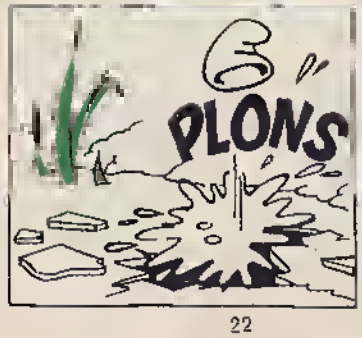

BRRR

KOUDE WINTER

door PEYO

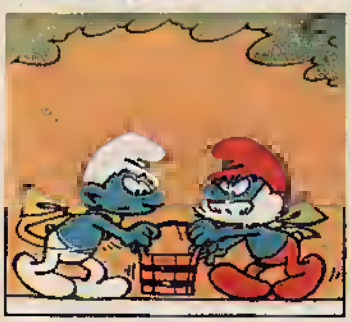

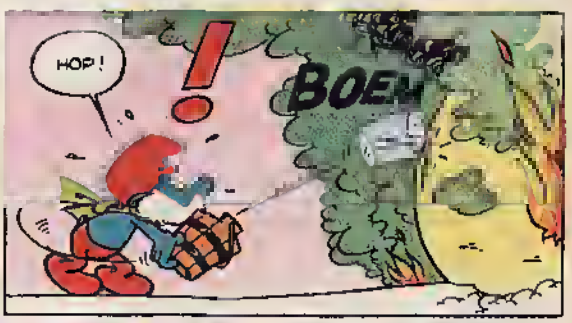

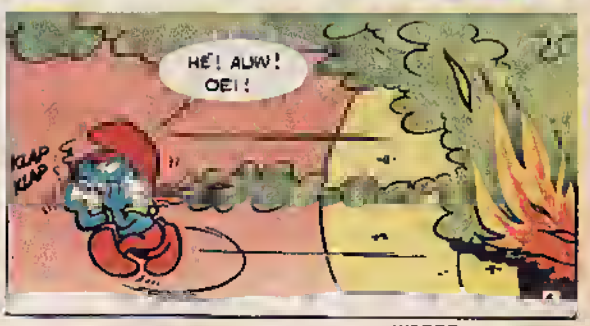

COPYRIGHT REAL PRESSE

WORDT VERSMURFT

PINGUIN-uit het pakje!

Knip twee stroken papier van ieder 60 cm lang en 2½ cm breed. Leg nu het uiteinde van de ene strook dwars op de andere. Vouw de onderste strook over de bovenste en ga zo door totdat de stroken op zijn en je een papieren veer hebt gemaakt (die ook wel muizetrappetje wordt genoemd).

Knip de pinguïn uit en plak hem op een einde van de papieren veer. Plak het andere einde vast in een leeg lucifermapje en doe het mapje dicht.
Als een vriendje nu het pakje opendoet, springt de pinguïn, tot zijn schrik, als een duveltje-uit-een-doosje tevoorschijn!

Lambertus de leeuw is een beetje verlegen; daarom heeft hij een kooi waarin hij bij tijd en wijle helemaal kan verdwijnen, zodat niemand hem kan zien. Als je wilt weten hoe hij dat doet, moet je zijn kooi uitknippen en op stevig papier plakken. Knip nu de smalle ruimten (a, b, enz.) tussen de stippellijnen uit, zodat je de tralies van zijn kooi overhoudt. Leg de kooi zo over de tekening, dat je Lambertus achter de tralies ziet zitten. Knip vooral heel secuur. Beweeg nu de kooi een eindje opzij... en Lambertus is verdwenen!

Willie Wortel

KLAP EENS IN JE HANDJES!

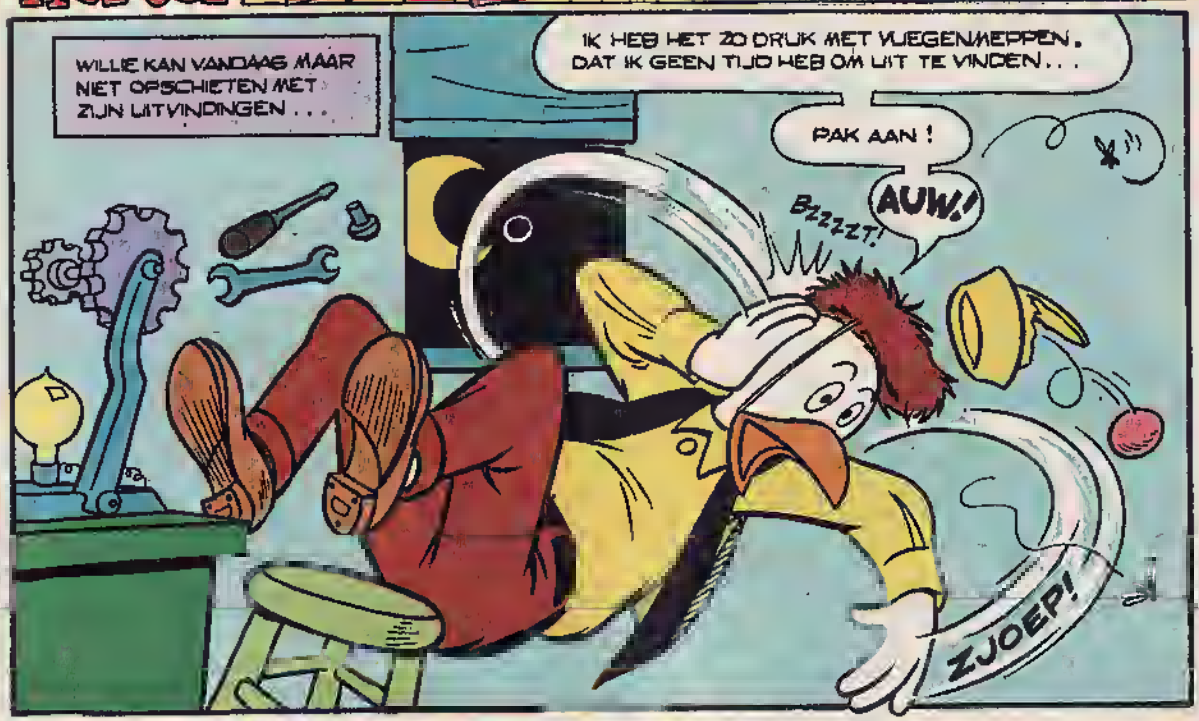

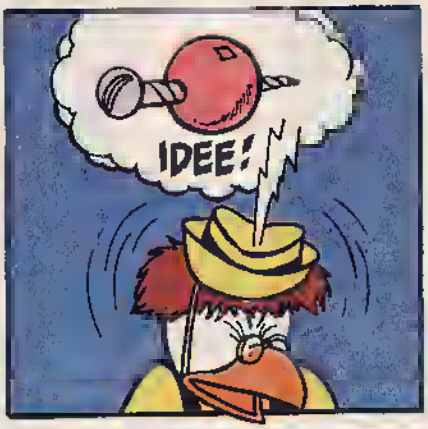

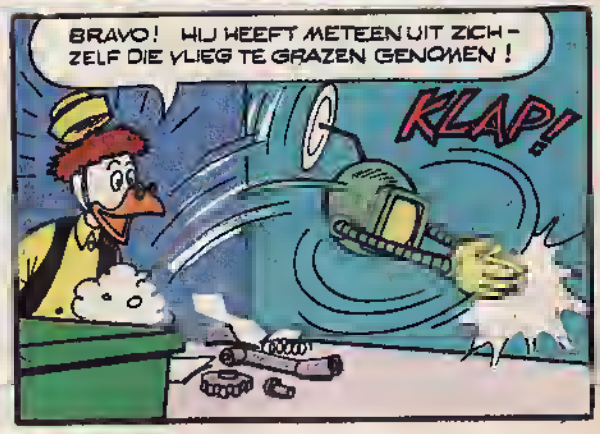

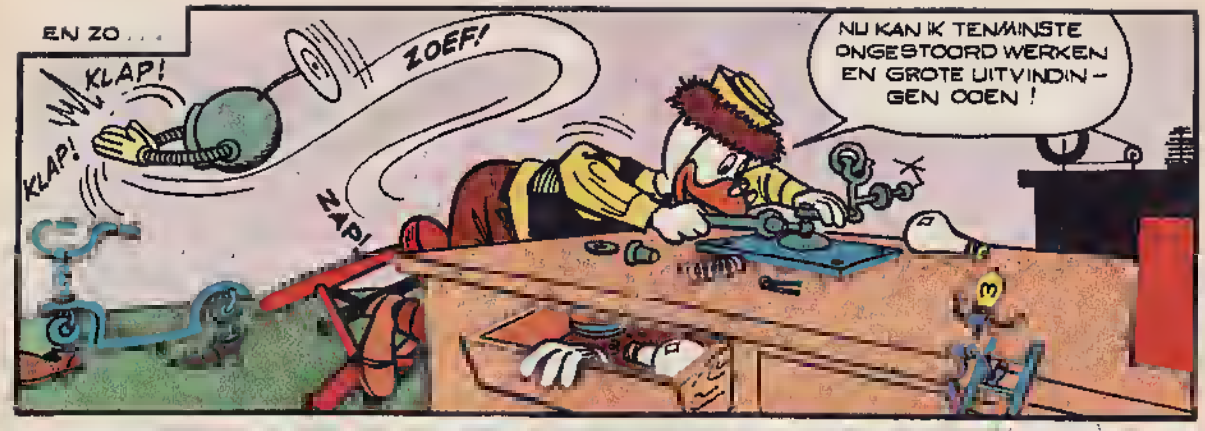
EN ZO . . .
KLAP!
KLAP!
ZOEF!
ZAP!
NU KAN IK TENMINSTE ONGESTOORD WERKEN EN GROTE UITVINDINGEN DOEN !

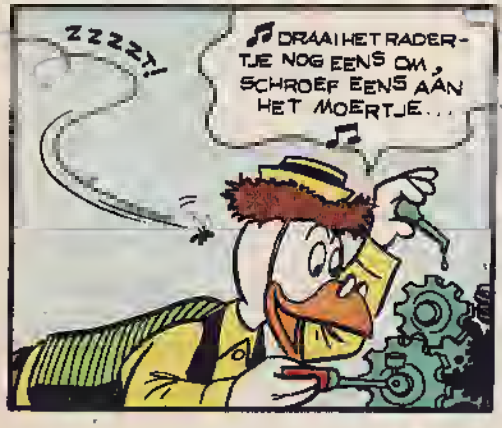
ZZZZT!
DRAAI HET RADERTJE NOG EENS OM, SCHROEF EENS AAN HET MOERTJE . . .

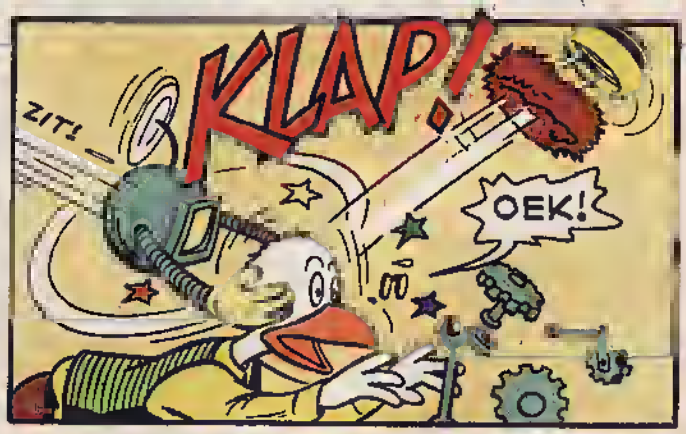
ZIT!
KLAP!
OEK!

NOU KAN IK HELEMAAL NIET MEER NADENKEN !

HE, ZEG, HET IS NIET DE BEDOELING DAT JE NAAR BUITEN GAAT !
ZOEF!
WILLIE

OCHOCH ! ZO VERSLIJT HIJ ZIJN HANDEN BINNEN DE KORTSTE KEREN !
KLAP!
KLAP!
KLAP!
KLAP!
KLAP!

ER ACHTERAAN, WILLIE ! KOM NOU HIER, KLAPJE !
KLAP!
KLAP!

HEHE! NOU KAN IK HEM GR'IPEN! HIJ BLIJFT NATUURLIJK BIJ DAT PAARD . . .
VODDEN
NEE . . . NIET DAT PAARD SLAAN!
KLOP!
HO, PAARO! STOP! HALT!
HINNIK!
HOU OP, HOU OP . . . DE REIS IS UIT! EINDSTATION! ALLEMAAL UITSTAPPEN!
ALLEMENSEN, IK WEET NIET EENS WAT JE MOET ZEGGEN OM EEN PAARD TE LATEN STILSTAAN!
KLETTER! RATEL!
AH IK WEET HET!
HUUU!
OEPS! NEEM ME NIET KWALIJK! IK ZAL DE SCHADE VERGOEDEN!
RAP!

DAN KUNT U METEEN DE BOETE VOOR TE HARD RIJDEN EN VERONTREINIGING VAN DE OPENBARE WEG BETALEN !
(SLIK!) IK BEN BANG DAT ER NOG EEN BOETE BIJ ZAL KOMEN . . .
...VOOR SLAAN VAN EEN AMBTENAAR IN FUNCTIE !
AUW! HELP! HO!
KLAP!
DUS . . .
EN IK LAAT DE OPVOEDING VAN DIT SCHANDELIJKE SUJET AAN U OVER, MENEER WORTEL !
DANK U WEL, EDELACHTBARE . . . HIJ ZAL NOOIT MEER DE HAND TEGEN WIE DAN OOK OPHEFFEN !
KOM MEE . . . VOORUIT . . . IK ZAL JE ONKLAAR MAKEN ! EN DAARNA KAN IK WEER RUSTIG WERKEN . . . OP DE VLIEGEN NA DAN . . . MAAR . . .
HE . . . WACHT EENS . . !
EN ZO . .
MET EEN HOR HOU IK DE VLIEGEN BUITEN . . . EN NU KLAPPERTJE EEN BEETJE IS BUGESTELD, KAN HIJ VOOR ME APPLAUDISSEREN! . . .
KLAP!
KLAP!
KLAP!
KLAP!
KLA . . .
KLAP!
KLAP!
HÈHÈ! EEN UITVINDER KAN BEST WAT AANMOEDIGING GEBRUIKEN !

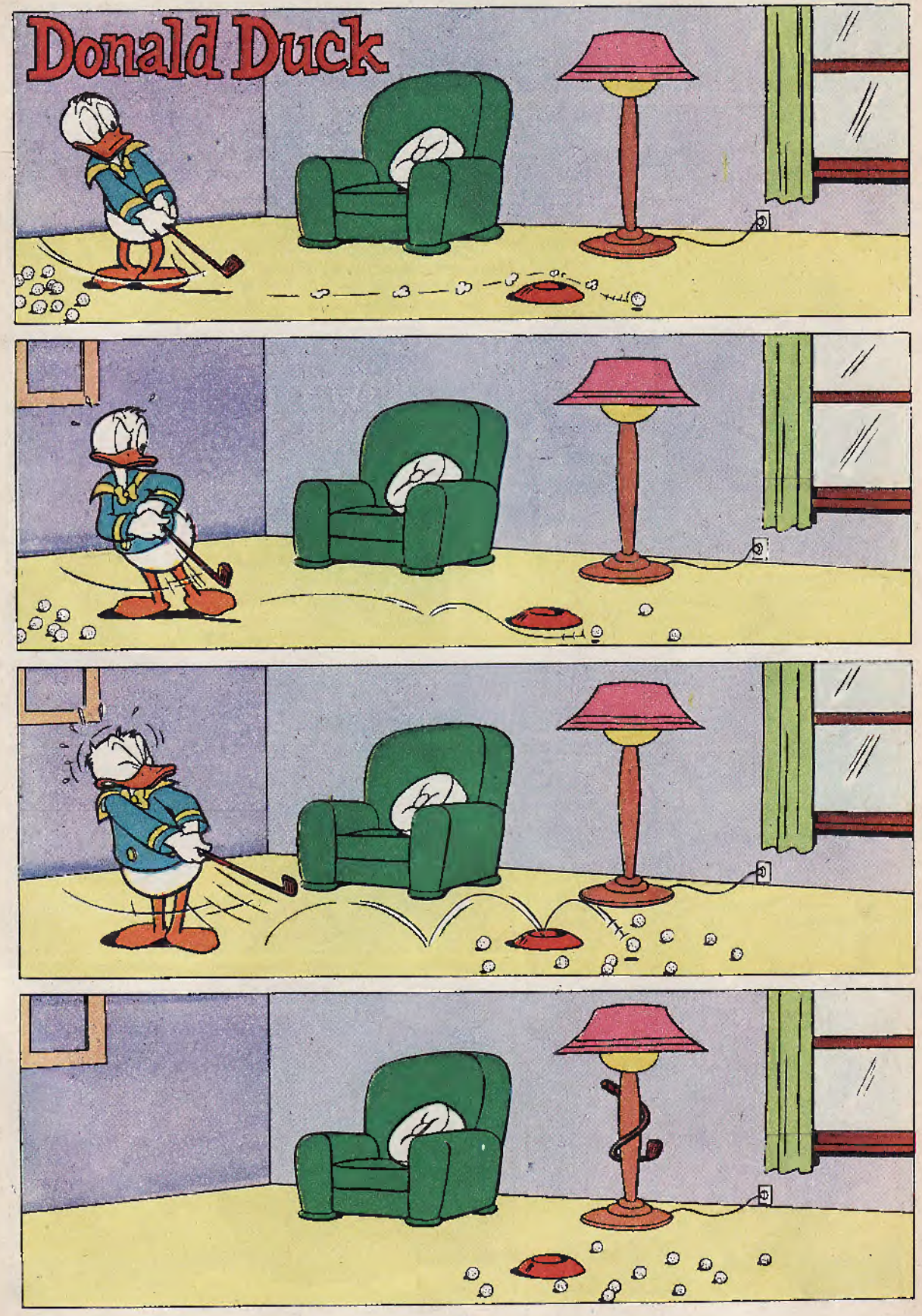
Donald Duck

TOM POES en de WOELWATER

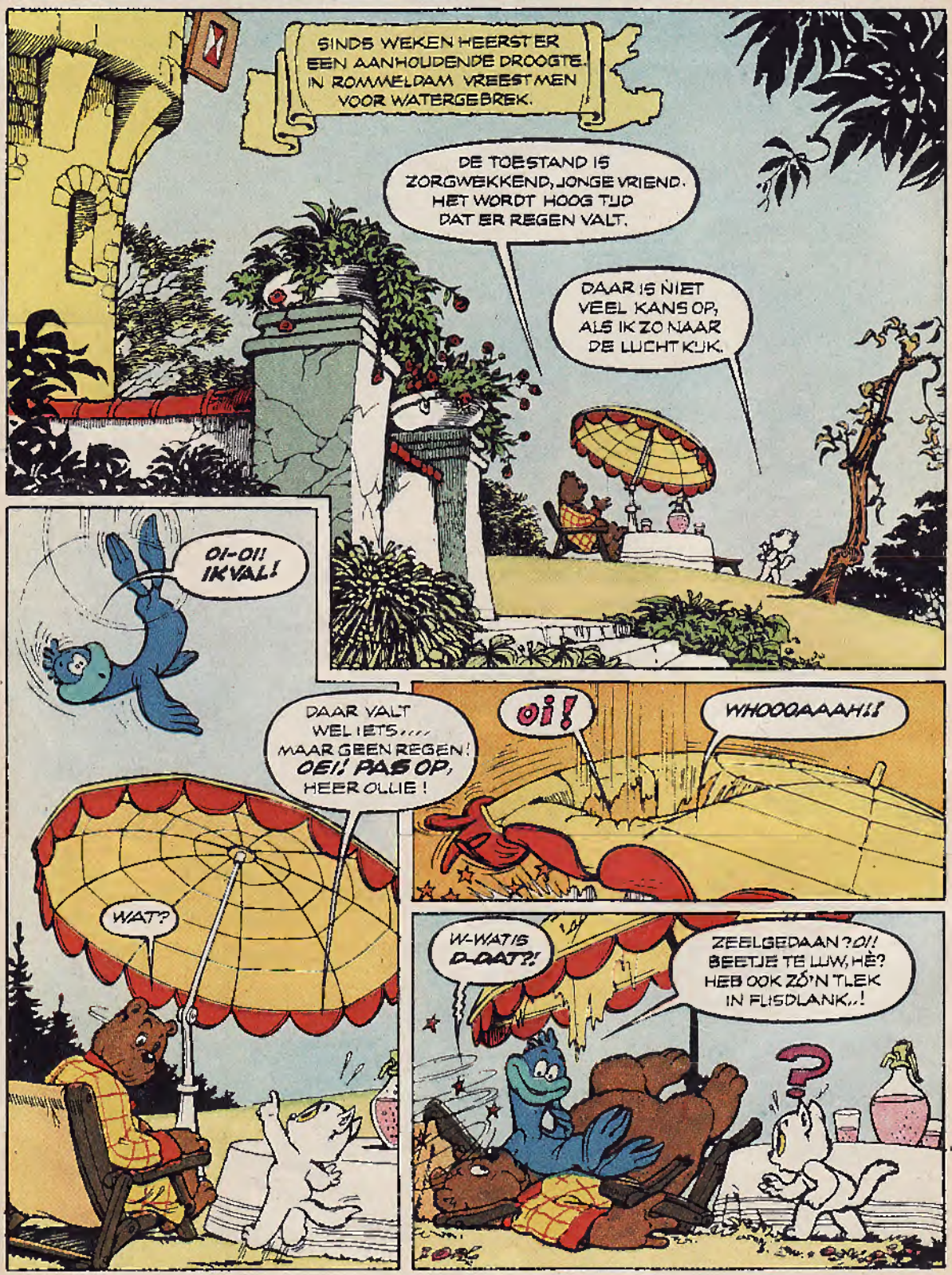

BLOEP... SLUP-SLUP!
!?
NEE MAAL!..... IK BEDOEL NEE MAAR! HOE HAALT DAT EH,, WEZEN HET IN ZIJN HOOFD OM ZOMAAR....
IN DE LUCHT ZIJN ALLE LEGENWOLKEN OP EN IK HEB NOG VÉÉL DOLST.
JM-JM! LEKKEL! PLIK! HET LEVEN IS OOK ZO DLOOG VOOL'N EENZAME WOELWATEL.
WAT NU?! ZO KOMT-IE NOG IN DE VIJVER TERECHT!
HOELA! WATEL!
ALS HIJ... PFFF.... MAAR KAN ZWEMMEN!
HIJ SCHIJNT... ...BRRRRHOEH.... WEL ERGE DORST TE HEBBEN!
HEER OLLIE, ZIET U DAT??? HET WATER ZAKT!
HOE KAN DAT?
..SLUP SLUP.. ..SLUP SLUP..
GEWOON! OPGEDLONKEN! LEKKEL!
DE VIJVER IS HELEMAAL LEEG! DAT GAAT ME TOCH TE VER!!

DONALD DUCK, Uitgave van De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam, postbus 497. *Abonnementsprijs* voor Nederland 25 cent per week of ƒ 3.25 per 13 nummers; voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. *Losse nummers* 35 cent. *Telefoonnummer* voor vragen en mededelingen van abonnees: 020-72 97 88. *Girobetaling:* indien u het blad per post onder adresband ontvangt, op postgirorekening 119131 van DONALD DUCK Amsterdam, bij voorkeur door middel van de startings/overschrijvingskaart die u wordt toegezonden. *Adresverandering* drie weken tevoren opgeven met vermelding van oud en nieuw adres en wijze van ontvangst (post of wederverkoper) aan DONALD DUCK, afd. abonnementen, postbus 497, Amsterdam. *Verdeler voor België:* N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen, tel. 382380, P.R. 83405. Prijs per nummer 5 Fr. *Attentie:* zonder schriftelijke toestemming van de uitgeefster is het verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan of te staan.
© 1967 Walt Disney Productions